1873. V. évfolyam. 236. szám. Szerda, deczember 3.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve: Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr. Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Pártviszonyaink.

*** Sulyosabb körülmények közt alkotmányos állam alig volt még valaha, mint van jelenleg hazánk.

Kormányunk áll, mint pusztában egy száraz kóró, a bizalom rózsái eltüntek róla, s a szeszélyek szele ingatja idestova.

A helyzet ura ugyan még mindig a — jobboldal: de ez közel van a szétmálláshoz. Deák nagy neve még eddig csak képes volt összetartani, s egy-egy vezéregyéniség időnként tudott odahatni, hogy a fontosabb kérdésekben együtt tartsanak. De e szolgai helyzet igen sok emberben felébresztè a büszke önérzetet, s most ugy áll a dolog, hogy a jobboldal minden tekintélyesebb tagjának külön pártja van. Deák, Csengeri, Szlávy, Lónyay, Gorove, Horváth Bódi, Kerkápoly, Sennyei stb. jelenleg mind külön pártvezér. Ezek közül egy sem képes magának a többséget megnyerni, s igy a kormányképességökre hiányzik az első kellék, t. i. a többségbenlétel.

Nagy baj aztán, hogy e töredékek némelyikénél csupán a személyes érdek a tettek rugója, s e tekintetben csak sajnálnunk lehet azokat, kik erejöket igy teszik tönkre.

Szomoru jelenség még az is a képviselőházban, hogy oly ember, mint Sennyei is, tud magának pártot csinálni. Igen, abból a hires kormánypártból még a Sennyeipárt is kitelik.

Mig az ily elemektől meg nem tisztul a jobboldal, addig hasztalan minden erőfeszités arra, hogy erős kormányt alkosson; mert az a kormány soha nem találkozik osztatlan bizalommal, s akkor minden pereczben ki lehet téve a bukásnak.

Az oly pártgyülés pedig, a milyet az országgyülési jobboldal a mult vasárnap is tartott, — legalább is nevetséges. Megmondják mindannyian, hogy nem biznak a kormányban, de mert nincs emberök, aki vállalkoznék a szénás szekérben megkeresni a tüt, bizalmat szavaznak a kormánynélöknek, hogy bajlódjék addig, a mig később el nem mozditják.

Látni való, hogy ha az ellenzék összetartott volna, most könnyen lehetett volna a helyzet urává. De itt is oly zilálтság uralkodik, hogy az egyetértés helyreállitása már nagy munkába kerülne.

Egy rész Ghyczyvel tart, a másik rész Tisza Kálmánt tartja vezérének, Jókai ismét egy másik töredékkel rendelkezik. Csávolszki körül ismét többen csoportosulnak.

S ez mind ellenzéknek vallja magát! Ki tud rajta eligazodni?

Az ellenzék másik töredéke, az ugynevezett 48-as párt már szintén nem tart együtt. Itt három árnyalat van. — Egyiknek vezére Simonyi Ernő, a másiké Madarász, a harmadik párt magát kiválóan Kossuthpártnak szeretné nevezni, de még nincs vezére.

Simonyi Ernő a régi baloldal elvhü férfiaival, a Csávolszki-féle töredékkel kiván egyesülni, mint a mely töredék gyarapitását Kossuth Lajos is hathatósan ajánlá.

És valóban, ha óhajtja valaki az ellenzéki árnyalatok egyesülését, arra nézve csupán a bihari pontokat veheti alapul legbiztosabban. Az erők egyesitése pedig a győzelem sikerére nézve okvetlenül szükséges.

Mi részünkről örömmel jelezzük, hogy azon párt, melyhez mi, s velünk együtt Debreczen város polgársága tartozott mindig, tartozik most is. — növekedőben van az országgyülésen. Igen a Csávolszki-töredék — Kossuth óhaja szerint — gyarapodni fog.

E párt nem enged elveiből. „Törhet, de nem hajlik!“

A kitartás pedig előbb-utóbb győzelemre vezet.

— **Ki lesz a pénzügyér?** Még senki sem tudja. Széll Kálmánt erővel hivják, de ő határozottan kijelenté, hogy nem megy. Szlávi pepig ehez köté maradását. Emlegetik Korizmicsot is. A hegy most vajudik. Meglássuk, mit szül?

— **A pénzügyi bizottság** tegnapi ülésében először is a fedezetről általában tanácskozott. A fedezet előirányzatából 19 milliót vont le; a deficit ezáltal 47½ millióra emelkedett. A kiadási tételek revisiója általában megkezdetvén, a horvát miniszter 9 ezer frt levonást ajánlott. A honv. ügyér másfél millió levonást helyezett kilátásba. A min. elnök levonatni ajánlá a codificationalis költségeket (35.000 frtot) és személyes tiszti pótlékát (12 ezer frt.) Ez utóbbit azonban, mint az ország repraesentationalis költségét, a bizottság több tagja nem tartá elfogadhatónak. Végül abban állapodtak meg, hogy a kormány egyöntetü előterjesztést tegyen az általa javasolható levonásokról s a bizottság majd ezen munkálat alapján fog hozzá a részletek revisiójához.

— **Képviselőjelölt.** A dunapataji 48-as párt Vidacs helyére Szederkényi Nándort léptette fel követjelöltül.

— **Személyi hirek.** Tarnóczi Gusztáv képviselő a Deákkörből kilépett. — Horváth Elek pedig a Tiszapártot hagyta oda. Horváth vasmegyei képviselő, s az ottani ellenzék közelebb a Csávolszki-töredék mellett nyilatkozott, innen magyarázható meg a Horváth Elek kilépése. — Csávolszkinak Dévaványa város választóközönsége bizalmat szavazott. — Ghyczy pedig a szabadkai Deákkörtől kapott üdvözletet. — Tisza Lajos az államvasutak elnöke lesz.

— **Uj dohánygyárakat** szándékozik a kormány alapitani Szeged vidékén. Csongrád-város kérvényt intézett eziránt a miniszteriumhoz, hogy állitson fel egy dohánygyárat ott is.

— **Központi ellenzéki kör** czimen tavaly állittatott fel Budapesten egy társulat, mely a baloldal minden árnyalatának egyesülete volt. Eddig Jókai elnökölt itt, most uj választás lévén, elnökül megválasztattak: Simonyi Ernő, b. Simonyi Lajos, Csávolszki Lajos. E két utóbbi: Simonyi báró és Csávolszki nyilatkoznak, hogy a választás tudtokon kivül történt, s igy azt el nem fogadják.

— **Külföldi rövid hirek.** Két tábornok párbaja. Manteuffel német tábornok, kit olvasóink is bizonyára névről ismernek, még a porosz-franczia háboru alatt megsérté Gröben tábornokot. A Gröbencsalád ekkor elhatározta, hogy mindaddig párbajozik Manteuffel, mig elégtételt nem vesz; vagyis megölik. Az első párbajt Berlin mellett, maga a két tábornok vitta szombaton, két tábornok segédlete mellett. E párbajnál Gröben tbnk golyót kapott altestébe. — A német országgyülést csakugyan felosztatá Vilmos császár. — Elsülyédt hajó. Cardiff angol kikötőbe tegnapelőtt egy „Tremountain“ nevü amerikai hajó futott be, mely 87 hajótöröttet s az elsülyedt „Ville du Havre“ franczia hajó legénységét hozta. A „Ville du Havre“ nov. 23-án összeütközött a „Lockern“ angol hajóval s elsülyedt. 226 utas veszté el életét.

Tanügyi levelek a debreczeni ref. főtanoda köréből.

IV.

A középtanodák és felsőbb tanintézetek rendezésének ügye, ugy látszik nem sokára országgyülésileg tárgyaltatni, és törvény által szabályoztatni fog. – Mind a megjelent miniszteri törvényjavaslatok, mind pedig a tanügy terén eddig fdlmerült nézetek és felfogások biztosan mutatják, hogy főtanodánkban ugy a gymnasium mint a jogakadémia rendezését és szervezetét illetőleg, lényeges változtatásoknak és alakitásoknak kell előállani; főiskolánk kétes jövőnek néz eléje, hogy vajon megtarthatja-é eddigi jelentőségét, lesz-é erő ugy anyagi mint szellemi tekintetben, mely biztositsa állását és tekintélyét. — Mit tegyünk, mit kiván a korszükség, tudomány és egyházunk érdeke? s minő áldozatok követeltetnek egyházkerületünktől? — fontos és nagy horderejü kérdések?

Mielőtt azonban épen helyzeti viszonyainkból kiindulva, debreczeni főiskolánk érdekeit tüntetném fel és vázolnám, elmondom egyszerü őszinte szavaimat és nézetemet, a magyarországi ref. egyházat, a tanügy tekintetében legközvetlenebbül érdeklő teendők felett.

Ki az idők jeleit, a törekvéseket és társadalmi irányzatokat figyelemmel kiséri, meggyőződhetik, hogy az ultramontanismus és jezsuitismussal, egyirányban törnek a protestantismus ellen a materialismusi és nihilismusi áramlatok, a liberalismus és modern haladás nagyhangu jelszavai alatt; már sokaktól szükláttörüségnek s elmaradottságnak tartatik a felekezetiességnek csak emlitése is; mintha a protestantismus évszázadokon keresztül a sötétségnek és lelki szolgaságnak lett volna bérencze: kivül s belől ostromoltatik. — Az idők ezen intő jeleire figyelni kell a magyarországi ref. egyház kormányférfiainak, s oda kell munkáiniok, hogy az egyetemes érdekért, mely is nem más mint a magyarhoni ref. egyház fenmaradása és élete, tudjanak lemondani az egyes egyházkerületek helyi s vidéki érdekeikről; érezniök s belátniok kell, hogy minden tudomány előhaladása nagy mérvet öltött, a szakpályák körei kiszélesbültek, s az állam igyekezvén e követelményeknek megfelelni, tanintézeteit azoknak megfelelőleg állitja fel és rendezi be; s ha a ref. egyház nem akarja, hogy iskolái alásülyedjenek, az idő s tudomány hatalma által kényszeritve leend alkalmazkodni, különben tanintézetei üresek és elhagyatottak leendenek: arról is megkell győződniök, hogy a reformált felekezet azon tanintézeteit, melyeket most fentart Budapesten, S.-Patakon, Kecskeméten, Pápán, Debreczenben, M.-Szigeten stb. a korszinvonalára emelve, a felsőbb oktatás érdekeinek megfelelőleg többé fen nem tarthatja. — Tehát számot kell vetni az egyes egyházkerületeknek anyagi erejökkel, s ha meggyőződtek arról, hogy minden egyes egyházkerület, különálló felsőbb tanintézetet nem birhat meg oly módon fentartani, hogy abban a tanszakok, a tudomány követelményei szerint szerveztessenek — a mitől pedig lehetetlen meg nem győződniök, egyesülniök kell, s tömöriteni anyagi és szellemi erőiket. — Concordia res parvae crescunt — csak igy állják ki a versenyt a haladó korszellemmel, a tudomány óriási vivmányaival, s biztositják a magyar ref. egyház jövőjét és fenmaradását; mert a protestantismusnak ugy az alsóbb mint a középtanodák és felsőbb tanintézetek egyiránt bástyái, s ha ezeket könnyelmüleg feladta vagy eljátszotta, a halál zord és hideg szele dermeszti meg erőit, a lelkekre való befolyását. — Sorakozni kell azért az egyházkerületeknek egy magyar protestans egyetem felállitása érdekében és magasztos ügyében, — a mely egyetem a hittani, bölcsészeti nyelv történettudományi, és jog s állam tudományi karokat foglalná magában, egybeköttetésben tanárképezdével.

Mondhatják sokan, mire való, mi czélt ér el a magyarországi prot. egyház, ha nagy áldozatok árán egy egyetemet állit is fel; mi érdeke van abban a felekezetnek, hogy állami hivatalnokokat, jogtudósokat képez a maga költségén; — mert hiszen a jog s államtudományok előadásánál, egy két tantárgy kivételével, mint szinte a bölcsészeti nyelv s történeti tárgyak kezelésénél is nem a felekezetiesség s annak érdekei az irányadók, hanem hogy a tudomány s igazság mit követelnek; nincs a nélkül sem kálvinista nemzetgazdászat, katholikus váltó s kereskedelmi jog, vagy unitárius nyelvészet és physika, az tehát mindegy bármelyik felekezethez tartozó tanártól hallgatom is én azon tantárgyakat, csak a tudomány mélyére ható s a kor szinvonalon álló legyen a tárgyalás, és kezelése a tantárgyaknak. — A felekezetnek egyedüli érdeke arról gondoskodni, hogy theologiai intézetei, melyekben a leendő lelkipásztorok képeztetésöket nyerik s tanitóképezdéik melyekből alkalmas néptanitóik kerülnek ki, jó karban legyenek; sőt már a modern felfogás szerint, a népnevelésre forditandó költségektől is megmenekülhet az egyház, ha a községi iskolák áldásos müködését felismerve, lemond felekezeti népiskoláiról. — Vannak külföldön virágzó prot. egyházak, melyeknek sem gymnasiumaik, sem felsőbb tanintézeteik a theologiai seminariumokat kivéve, nincsenek s még is az egyházi élet, az egyháziasság erősebben ki van fejlődve, az egyházias szellem a tudományban és tettekben nagyobb mérvben nyilvánul, mint épen édes hazánkban, hol nekünk reformátusoknak de átalában mindkét prot. egyháznak annyi gymnásiumaink, jogi s theologiai felsőbb tanintézeteink is vannak. To vábbá a bölcsészeti tanfolyammal egybekötte tésben álló tanárképezdére is miért költsön, miért áldozzék oly nagy mértékben az egyház, a czélt más uton könnyebben elérheti és megvalósithatja, ha tanárrá leendő embereit bizonyos ösztöndijak és másnemü segélyadás által oda képesiti, hogy magukat a hazai vagy külföldi egyetemeken szakpályájukra képezhetik. —

Mire való volna tehát felesleges költekezéseket tenni, az a nélkül is szegény prot. egyházat oly áldozatok tételére kényszeriteni, melyeknek eredményei nem szükségképeniek, s oly terhet vállalni magunkra melyeknek sulyát nehezen viselhetnők s még is a czélt vajon elértük-e, a versenyt kiálljuk-e a hatalmas állammal, mindig kétes és bizonytalan.

Tökéletesen elég az, ha a felekezet hittanszaki s tanitóképezdei intézeteket tart, ugy rendezvén be azokat, a mint a korszükség tudomány és képzés érdekei igénylik; elég az ha középtanodáit szinte jó karban szervezi, hogy azokból növendékeket nyerjen, lelkipásztorokul, — ha a középtanoda megfelel rendeltetésének, valódi jellemképző intézet, akkor biztositotta az egyház a maga számára embereit, — kik az iránta való érdekeltséget melegséget és szeretetet, — bármely pályára lépjenek is megtartják és tettleg kimutatják, — s ha a gymnasiumi képzés nem bir oda hatni, hogy az ifjakban ezen lelki és kedélyállapot gyökeret verjen, küldhetjük azokat bármely prot. jogi intézetbe vagy bölcsészeti tanfolyamba, aligha képződik belőlök protestáns jellem, s igy aligha érlelődik meg bennök, az egyház iránti érzület, vallásos kedély és érdekeltség.

Ezen okoskodásokra és felfogásra következő levelemben leszek bátor észrevételeimet megtenni.

A pápa legujabban viselt dolgai.

‡.) A „Vaterland“ egyik legközelebbi száma érdekes dolgot fedez fel a pápa legujabban viselt dolgait illetőleg. Föltárja a pápa nézetét hatalma jelen állásáról s midőn multkori czikkünk végén azt irók: hogy „a pápa él, mozog — de a világ nem veszi észre,“ teljes igazunk volt, mert ő szentsége maga is olyan formán látja a tényálladékot. Az uj pápai Encyklika minden sorából kiri a vesztett hatalom fájdalomérzete s a vágy ujra urnak lenni, hogy értelme legyen ujra a pápaválasztási ősmondatnak: Accipe coronam auream, Domine, et scias, te esse rex regum et principium.“ Csakhogy már ezt régen s — bizunk az égben — örökre elhegedülte szent Dávid. Az Encyklika igy hangzik: (Adjuk rövidltve szóról szóra kenetteljes elegiai formájában)

„A szent atya belátja, hogy a pápai uralom utóbbi időkben annyit szenvedett, hogy ha öt az ég nem segitné, ő is elbukott volna. Mióta Róma lator módra elraboltatott tőle, nem mult el egy nap, hogy sebzett szivén uj seb ne üttetett volna. Bizonylatul álljanak itt amaz istentelan rendeletek, melyeket az olasz kormány bocsátott ki s melyek a nép vallásilag tanittatását korlátozzák. E rendeletek csak azt bizonyitják, hogy az istenrabló (sacrilegam) bitorlás, mely államunkra nehezült, feladataul tüzte ki a pápa minden üdvös hatását a népre, megrontani.

„A pápa tekintetbe veszi amaz üldöztetéseket, miknek a mult években a svájczi egyház lett kitéve. A Genfben tartott egyházi zsinat minden határozatát érvénytelennek s átkozottnak (nullius roboris) nyilatkoztatja, s a nagyobb egyházi átokkal fenyegeti azokat, kik ily rendeletek alapján papi hivatalt vállalni merészek volnának.

„A szent atya a baseli zsinat s azon 7 kantonnak, melyek ez egyházkerületbe tartoznak, minden rendeletét megsemmisiti egyházellenes álláspontjuknál fogva; megveti és eliteli a solothurni kormánynak egyházrendeletét, melyet ez a mult év decz. hó 23-án tartott. Mély fájdalmát fejezi ki ő szentsége Lachat püspöknek számüzetése fölött és sajnálja ama püspökség területén lévő lakosságot, mely igy egyházi vigaszától megfosztatott. Hálát ád a mindenhatónak, az ég és föld urának azért, hogy e népet daczára ennek, hitében megtartá!

„Semmivel sem érdemel kevesebb méltánylást Németország „hivő“ lakossága, kik daczára amaz üldöztetéseknek, mely különösen Poroszországban napról napra nagyobbra szittatik a kormány által, püspökeik kitünő példája szerint rendületlen hivei maradtak az egyháznak. Nem elég, hogy az uj egyháztörvényekkel az egész egyház felforgatása czéloztatik, „e jogtalan hatalmat bitorló s az alávalóság által mind továbbra hajtott istentelenek“ püspököt választnak, ki eretnek stb.

„A szent atya e püspököt, Reinkenst kitagadja az egyházból s egyházi átok alá veszi mind öt, mind választóit, mind pedig azokat, kik követői lettek.

„Amerika nehány államának kormánya is tagadni látszik tettével azon vallást, melyhez tartozik.

Az Encyklika kifejti aztán, hogy a nyilt harcz az egyház ellen, csak a szabadkömivességnek gyümölcse s Chrysostomus egy idézetével végződik, apostoli áldást adva a püspökökre, klérusra s a hivőkre.

Ime ezek a pápa legujabban viselt dolgai. Hogy ez Encyklika sem fogja ő szentsége hatalmát visszaállitani, arról biztositja a világot a „re galantuomo.“ Bismark és — a korszellem!

Szinházi szemle.

A mult szombaton Bánk bán helyett hirtelen **„Lammermoori Lucia“** czimü 3 felv. operát vették elő; zenéje Donizettitől; de biz ez nem nagy közönséget csalt a szinházba.

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.“

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham“ szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Első kötet. — VII. rész.

(21-ik folytatás.)

Nora nehány percz alatt visszanyerte lélekjelenetét s a szoba nyitva hagyott ajtaján elmenekült. Az őrnagygyal annyiban nem törődött, hogy tudta, miszerint esze s hideg vére által okvetlen megmenti magát.

Az egész család nem sokára együtt volt s miután nem volt tanácsos a házban maradni, kimenekültek az utczára s innen a keletindiai csapatok kertébe, miután épületek közelében állani nem lett volna tanácsos.

Mai világban a földrengés már nem tartozik a ritkaságok közé. Egy utazónő igy vezette be naplójába e tüneményt: „Ma ismét földrengés, mint rendesen.“ A Capon azonban még talán sohsem volt s ezért a rémület is nőttön nőtt.

Mrs. Darcie s leányai, valamint a Vaughan-család részére az ismerősök sátrat vertek egy nyilt helyen. A házibarátok, természetesen teljes számmal jelentek meg itt s ki bohóskodott, ki pedig komoly aggályait fejezé ki a veszély fölött.

— Ah, igen örülök, hogy nagyságékat e skandalum alkalmából mind itt találom. Már azt hivém, hogy akaratunk ellenére is, mindnyájan az égbe fogunk röpittetni s ime, ha jól veszem észre, még én is csontjaimon állok.

Kapitány O'German volt, ki ugy fecsegett. —

— Jupiterre mondom, — felelé a kapitány egy barátja — hogy nem tartózhathatám meg magamat a nevetéstől, midőn önt az ablakon kiugrani láttam. Eddig azt hivém, hogy minden ügyessége, hajlékonysága nyelvében van s most látom, hogy a megfutamodásban még ügyesebb.

— Komolyan mondom, — viszonzá a kapitány — a dolog nem volt tréfa. Én az ablaknál álltam, czigarettet szivtam, és gondolkoztam — — —

— Semmiről, mint rendesen. — Egészité ki barátja.

— Az lehet, édes Miksa barátom, hanem annyi áll, hogy egyszerre csak a kövezeten találtam magamat s oly haragos lettem ezért magamra, hogy azonnal visszaugrottam, hogy magamra, hogy azonnal visszaugrottam, hogy bevárom nyugodtan a történendőket. Azt hibevárom, hogy okosan cselekvém, midőn az ablakon kiugrottam. Azt az észszerüség parancsolta. Hát ön, édes Norám, milyen véleményben van ez iránt?

— Ah, én nem értek az ily kérdések megoldásához, de im, ott jön Singleton őrnagy: kérdje meg attól.

Az őrnagy ismét a komor hideg katona volt, a ki előbb, s ha Nora ama — jelenetre gondolt, melyet az őrnagy, daczára angyaljó szivének s tiszteletének, melylyel Nora iránt viseltetett, előidézni akart; ha Nora arra gondolt, ugy ártatlanul azt hivé, hogy az őrnagy akkor beteg volt.

Singleton őrnagy, hogy elpalástolhassa szive kinját, azonnal felelt O'German-nek.

— Mindenesetre ösztönszerüleg ugrott ön ki az ablakon. Önnek igy kelle cselekedni, mert némely embert vész idején csak az ösztön vezet. Darcie kisasszony máskint tevé. Ő nyugodtan ment ki az ajtón s aztán övéit keresé fel. Bocsásson meg nekem, kisasszony, hogy épen segélyére nem lehettem, engem is elragadott a pillanat meggondolatlansága.

Az őrnagy szavai sejtetni engedék, hogy alattok mást is értett, mint a mit kimondott.

— Hallotta ön, őrnagy ur, Carley és hivatalnokainak esetét? Az nagyszerü lehetett. Az öreg ur egész diszbe öltözötten ült irodájában, mikor az első lökés bekövetkezett. E pillanatban felugrott s kalap nélkül rohant az ajtónak. Itt a küszöbön megbotlott s fövel kibukott az utczára, hogy parókája messze kirepült az utcza közepére. Hivatalnokai kötelességszerüen követték példáját. Mindnyájan hasra vágták magukat körülte s reája. A parókát egy maláj gyerek kapta föl s elszaladt. Tom Strongways, ki ez esetet nekem elbeszélé, félóra hosszant szaladt a parton a gyerek után, hogy a parókát kézhez kerithesse. A kormányzó ur pedig addig ott állt palotája előtt; rabszolgái mellette álltak s fehér fogaikat vicsorgatva mutattak az öreg ur kopasz fejére.

— Igen, — felelé egy másik — ugy volt, de beszélik, hogy maga Strongways egy schillinget adott volna a malájnak, a miért a parókát ellopta s igy e skandatumot előidézte.

Timmins kapitány e perczben lépett a menekült társasághoz s jelenté, hogy a hajón már minden rendben van s ha a jó szél engedi, nem sokára, vagy akár rögtön ki is futhatnak a kikötőből. Darcie asszonynak kétszeresen fájt, hogy szeretteit ép akkor kénytelen elhagyni, midőn veszélynek vannak kitéve.

Rövid idő alatt, mindnyájan a hajóra siettek. Az őrnagy hidegen vett bucsut Norától, de szeméből nehány könny esett a leányka kezére, midőn ő azt megcsókolá. . . . . .

. . . . . Midőn másnap reggel, kevéssel a reggeli előtt, Nora anyjával a födélzetre kilépett, a hajó már Robin Island szigetecske mellett haladt tova. Még látni lehete az elmaradt Cap-hegységeket s Nora édes visszaemlékezéssel legelteté szemeit rajtuk. A „Liffey“ kis távolságnyira tőlük, haladt teljes vitorlázattal.

A reggelihez kis társaság gyült össze a kapitány kajütte-jében. A Darcie-családon kivül ott volt a kapitány, a hajóhadnagy Turnbull, az orvos mr. Waters s két ur, kik egészségök érdekében voltak a Cap-on rövid ideig.

A két utas közül mr. Ruston nagy rajongással viseltetett a szép nők iránt s imádta a kedves leányokat. Társa, mr. Chartes, udvarias volt irántok, de szenvedései komorrá tették öt; azt hitte, hogy más nem szenvedhete annyit mint ő s igy mogorvának lehete mondani. Lehet, hogy az egyedüllét a Capon változtatá át ily komorrá, de természete egészben véve nem olyan volt, hogy megszeretni lehetett volna.

A Darcie-család csak ritkán találkozott e két férfival Capstadt-ban s ezért a társalgás nagyon laza is volt köztük.

Hoszabb tengeri utazásnál az első nap mindig nagyon érdekes. Az utasok holmijaik elrendezésével vannak elfoglalva, mig a hajón minden elővigyázati szabály végrehajtatik egy netáni nagyobb tengeri vihar elháritására.

A második éj igazolta a tengerészek jó előrelátásának üdvös voltát. Hirtelen északnyugati szél keletkezett, mely mindnagyobb hullámokat vert föl. A tengerár igen magasan járt s nagyobb veszélytől lehete tartani, de a „Thames“, bár vén hajó volt már, ellenállt a hullámoknak. A hajó nem volt nagy; mintegy 600 tonnás lehete. Mig a vihar tartott, a Darcie-család szük kajütte-jébe volt zárva s igy negyvennyolcz órát töltöttek önkénytelen fogságban.

Harmadik nap reggelén a vihar szünni kezdett s langyos déli szél támadt. A tengerár megszünt zajlani s a Darcie-család kiszabadult fogságából. Hanem a „Liffey“ eltünt a láthatárból — s a „Thames“ magára lett hagyatva.

(Folyt. következik.)

Az előadás jó, összevágó volt, mindenki a legnagyobb igyekezettel játszott.

Vasárnap telt ház előtt szinre került: **„Harmincz év egy kártyás életéből“**, szinmü 3 felvonásban; forditotta Komlóssy.

Kitünő előadás. Rónai, Zöldi, Takács, Dózsa, Horváth és Rónainé kezében voltak a főbb szerepek.

Hetfőn adatott: **„Az élet szinfalai“**, vigjáték 5 felv. forditotta Bulyovszkiné.

Az ügyes vigjáték elevenen adatott elő. A nők közül Rónai Mari, Lukácsiné, Zöldiné és Törökné magaslottak ki szép játékuk által; a férfiak közül Takácsot, Együdöt, Horváthot, Tóthot emeljük ki.

Tegnap a dráma napja volt. Előadatott: **„Don Caesar de Basan“**, 5 felv. irta Dumanoir, forditotta Diössy.

A czimszerepben Rónai remekelt. Kiválóbb alakok voltak Horvát Vincze (marquis), Törökné (utczai énekesnő,) s Rónai Mari (Lazarille.) Az előadás igen összevágóan folyt le. Közönség közép számmal.

— **Kuriózum.** A „Budapesti közlöny“-ből olvassuk e következő pályázati felhivást: A m. kir. kincstári jogügyek igazgatóságánál egy fogalmazó-gyakornok vétetik fel 420 ft évi fizetésre. Pályázótól csak a magyar, német és latin nyelv tökéletes ismerete, továbbá végzett jogi tanulmányairól bizonyitvány és köz és váltóügyvédi diploma kivántatik. Vajon hány pályázó akad ez állomásra?

UJDONSÁGOK.

* **Városi közgyülés** tartatik holnap, mint e hó első csötörtökén: a tárgyakat már közöltük. Figyelmeztetjük erre a városi bizottsági tagokat.

* **A ref. főiskolai** felsőbb tanuló ifjuság közt, mind a hit, mind a jogtanfolyamon becsületbiróság alakittatott. Ennek feladata az ifjusági társadalmi életben előforduló ügyes-bajos dolgokat elintézni.

* **Parlagi Jancsi** magyar népszinmü jövő vasárnap kerül szire szinpadunkon. A czimszerepet Bogyó játsza. Azt hiszszük, hogy itt egészen felesleges az ajánlat.

* **A pénteki vigalomra** mindkét nembeli fiatalságunk nagyban készül: a nőtlen emberekről azon dicséretes elhatározást hallottuk, hogy nem fognak tánczolni azon nőkkel, a kik nem egyszerü öltözetben jelennek meg, igy akarván a fényüzésnek elejét venni. Helyesen. Sokkal áldásosabb lesz igy a mulatság, mind a szülékre, mind a fiatalságra. A szüléknek nem kellvén a vigalomra temérdeket pazarolni, többször elvihetik gyermeköket a mulatságba, ezzel pedig ismét csak az ifjak nyernek. A debreczeni nőtlen emberek, kik ez estélyt rendezik, ha szép és nemes irányu tervöket ki tudják vinni, a szülék hálájára teszik magukat érdemessé. No hát csak rajta! Meglássuk, mi lesz az eredmény?!

* **Uj irodalmi mü.** Balkányi Szabó Lajostól megjelent a „Magyar ösmesék, mint hitregék“ czimü népies münek harmadik kötete. Az előfizetők nem sokára meg fogják kapni. Felkéri még szerző azon gyüjtőket, kik még iveiket be nem küldték, hogy ezt mielőbb eszközöljék, hogy igy az előfizetők gyorsan kielégittethessenek.

* **A felnőttek oktatása** mind a mellett is, hogy a városi hatóság elkésett annak meghirdetésével, mégis megkezdetett a főiskolában a mult vasárnapon, s folytattatik is kedvező eredménynyel, nem jelentkezett ugyan még minden előadásra hallgató, s a melyre jelentkeztek is, csak kevesen vannak, de értelmes és mivelt emberek, sőt a miveltebb osztályokhoz tartozó nők is kezdenek benne részt venni. — Az előadó tanárok igyekeznek előadásaikat minél érdekesebbé és tanulságosakká tenni; a közönségtől függ bennök ezen buzgalmat tömeges megjelenésök által fokozni. Remélem, hogy az iparostársulatok előljárói a vezetésök alatt lévő ifju iparosokat buzditni fogják az előadásokon leendő folytonos megjelenésre. K. J.

* **Megkaptuk** a György Endre által összeállitott „Angol államférfiak és szónokok“ czimü művet, melyre felhivjuk a közönség figyelmét. A vastag kötetet György E. érdekes előszava nyitja meg; azután élet és jellemrajzok vannak benne sok részben eredeti adatok nyomán. Ismertetve van ebben John Bright, John Stuart Mill, Gladstone, Disraeli, Fawcen. Ezeknek beszédeiből mutatványok is vannak közölve. A könyvet, melynek ára 4 ft. a Franklintársulat adta ki. György E. elismerést érdemel a buzgalomért, melylyel e kötetet összeállitá.

* **Az ujonan épitett lovardát** alkalmam lévén megtekinteni, sajnosan tapasztaltam, mi szerint ily tetemes költséggel járó épületet ma is ugy, s anélkül épittetnek, hogy szakértő lovas tisztek által a tervet előbb megvizsgáltatnák; ugyanis, lovas katonai szempontból véve fel az épületet, első tekintetre két főhiba tünik fel benne, az első hibája az, — hogy aránylag keskeny, a második pedig, hogy belső falai, felülről befelé nem lejtősök. Mindkét hiba, midőn a katona bokros lovat idomit, elég akadály a fordulatoknál, s eléggé alkalmas arra, hogy a lovas térdzuzásokat szenvedjen s mindkettőt ki lehetett volna kerülni, ha annak idején ahoz értő tisztet megkérdeztek volna, ami egyébiránt fekvését és a talajátilleti, az kitünő, mert az épület előtt elég hely van egy tágas nyári lovarda s szökőkut alakitására, a legjobb homoktalajban. Egy volt lovas honvéd.

* **Felhivás.** Mély tisztelettel kérem fel a szüléket és mestereket, hogy ha felnőtt gyermekeiket vagy tanulóikat irásra és olvasásra akarják tanittatni, f. hó 11-ig jelentsék magukat a péterfiai uj iskolánál, hogy ekkor, ha kellő számmal jelentkeznek, a tanitást azonnal megkezdhessem. Tisztelettel. Dávid Mihály, péterfiai tanitó.

* **Szintársulatunk** egyes tagjaira nézve sokszor emlitettük már fel a panaszt, hogy a rendezőség nem ugy osztja be a müsort, hogy minden tagnak egyforma elfoglaltatása legyen. Igy például Svarcz Emma kisasszonyt alig párszor láttuk még ez idényben szinpadunkon. S most azt sem tudjuk jóformán, hogy a társulatnak tagja-e vagy nem? A t. kisasszonynak pedig érdekében állana a többszöri fellépés, mert ő bizony ittléte óta épen nem haladt, szüksége volna tehát a gyakorlatra. Átalában véve a rendezőségnek nem kellene elhanyagolni a fiatalabb erőket.

* **Az éjjeli lármák**, melyek egy idő óta szünteltek, mostanában az éj meghosszabbodásával kezdenek divatba jönni. De azt hiszszük, előbb kifárad a tivornyázók serege, mint a rendőrség.

* **Hölgyeinknek.** Gr. Teleki Sándorné a budapesti nőképző egylet választmánya egy fölhivással keresett meg bennünket, melyet ajánlunk hölgyeink figyelmébe. A nevezett egylet 9 osztályu s 105 növendékkel biró tanintézetet tart. A felhivás végsorait ide igtatjuk: „Midőn a tisztelt közönséggel szerencsénk van tudatni, hogy 1874-ik farsang első vasárnapján (azaz jan. 11-én) sétahangversenynyel összekötött jelmezes tombolát (melyben a közreműködő hölgyek jelmezben jelennek meg) rendezni elhatároztuk, fötörekvésünk ujat s érdekest nyujtva, ez estét a nagyérdemü közönség számára minél élvezetesebbé tenni s ezzel pártolóink iránt hálás elismerésünket lehetőleg tanusitani: a tisztelt közönség ez estére minél tömegesb megjelenéséért, különösen pedig az annyira megkedveit s eddig fényes sikerü tombalánkhoz kisorsolandó nyereménytárgyak mentől számosabb adakozásáért alázattal esedezünk. Az ajándékok legyenek bármily csekélyek legnagyobb köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kérjük azokat jan. 1-ig Teleky Sándorné grófnőhöz(Servitatér,Telekypalota)küldeni.“

* **Beküldetett.** A „Debreczen“ 234. számában, az izraelita tanintézetek ügyében egy czikket olvastam, melyben az illető czikkirók a nyilvános avagy engedélyezett elemi iskolák felett pálczát törnek. A mennyiben azt állitják, hogy az illető tanitók magyarul nem tudnak, és hogy gyermekeiket két év alatt a magyar olvasásra megtanitani képesek nem valának. Ezeknek ellenében, az igazság és méltányosság érdekében indittatva érzem magamat a következőket nyilvánosan közzé tenni. Az emlitett intézetek egyikében, nevezetesen Werner Henrik iskolájában gyermekeimet 3 éven keresztül neveltettem, a hol a négy elemi osztályt gyermekeim sikerrel végezték, a miért is nevezett tanitó irányában, hálámat s elismerésemet ezennel nyilvánosan kifejezem. Ezen tanintézetnek életrevalóságát bizonyitják azon tények is, miszerint az egyik gyermekem nevezett iskolából egyenesen általment az első reáloszztályba, a hol minden tantárgyban jeles, kitünő, azt pedig hogy reáliskolába az illető tanárok által egy oly növendék felvétetnék, a ki még magyarul sem tud olvasni, olyasmit a tanárokról egy átalában fel nem tételezhetek. S ha ez intézet meg nem felelne, ez esetben az illető tanfelügyelő további működésétől függesztené, s betiltaná. Továbbá: kérdem czikkirókat, ha a nyilvánosságot oklevél által lehet megnerni, miért nem igyekszik a többi tanitó azt megszerezni? Azonban nézetem szerint egy oly iskola, a hol csak külsőleg rend, pontosság, csin nem hiányzik, még ez által nincs bebizonyitva, hogy a valódi czélnak megfel, egy tanintézetnél külső czifraságokra sulyt nem fektethetünk, mert az nem „Bazár.“ több növendéket ösmerek, a kik nevezett intézetben sikerrel tanultak: ezen növendékek szülei által felszólittattam arra, hogy emlitett tanitó irányában nevökben elösmerésöket ismételve kifejezzem. Debreczen, 1873. decz. 2-án. Több szülő nevében Berger Dávid. (E czikk közlésével e tárgyban a feleselgetést lapunkban befejezettnek nyilvánitjuk. Szerk.)

* **Kimutatás** az 1873. évi deczember hó 3-tól 9-ig megállapitott fontonkinti husárakról. Piaczutcza 1. és 2. szék 24 kr. 3. szék 23 kr. 4. és 5. szék 24 kr. 6. szék 23 kr. Hatvanutczán 22 kr., Alibánházál 23 kr. Kismesteru. 23 kr. Péterfiau. 636. sz. a. 22 kr. Csapóu. 24 kr. serház 6. sz., Hajduház, Fehér Andrásház 24 kr. Rózsatér 6. sz. 24 kr. u. o. 24 kr. 10. és 11. sz. 24 kr. Czeglédu. (czéhház), Telekiu. (Bodaház), sz.-annau. 24 kr. Váradu. (Ujhelyiház), miklósu. (2077. sz. a.) 23 kr. Debreczen, 1873. decz. 3. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **Az osztrák császár jubileuma** alkalmából decz. 1-én este Bécsben nagy kivilágitás volt. A császárpár a kormányherczeggel az utczákon végig kocsiztak s éljenekkel fogadtattak. A küldöttségek fogadása a császár által 10 órakor vette kezdetét. Legelőbb fogadta ő felsége a clerus küldöttségét azután az urakkáját, a képviselőházat, a János vitézrendet, a bécsi községtanács, a tudományos akadémia küldöttségeit, 50 hölgyet az aristokratia köréből, a tudományos és müegyetem küldöttségeit stb. Ferdinand császár főkamarását Bergen grófot küldé a császár üdvözletére. Ő felsége a körben felállitott képviselőket a legszivélyesebben fogadta és minden egyes küldöttséghez nehány nyájas szót intézett; különösen örvendeni látszott a császár a reichsrath két háza és a bécsi közönség ovátióinak, — az üdvözlő beszéd befejezése után Felder polgármester átnyujtá a császárnak az ünnepi adományt: egy diszes szekrényben levő 80 arany suly érmet. — A kereskedelmi kamara fogadtatásánál örömét fejezte ki a császár a fölött, hogy a közkiállitáson a bécsi ipar oly nagy mértékben képviselve volt.

A császári emlékérmet alapit mindazok számára, kik 1848 óta valamely hadjáratban részt vettek. — Egy császári irat megkegyelmez minden felségsértés vagy a császári család tagja megsértése miatt elitélteket, valamint a folyamatban levő bünperek beszüntetését és megbizza az igazságügyminisztert, minél hamarább jelentést tenni a büntetés elengedésére nézve oly személyeknél, kik azelőtt még soha sem voltak elitélve, és kiknek fölmentése ártatlan hozzátartozóik iránti tekintetből különösen kivánatosnak mutatkozik.

Délutáni posta.

— Rémhir. A pénzügyi biz. Zsedényi inditványára a hirlapbélyeg helyreállitását akarja inditványozni.

— A Sennyei-párt tömörül, közelébb értekezletet tartott. — Horváth Bódi lemond a képviselőségről s uj programmal lép fel. Hivei többen vannak a jobboldalról.

— Széll K. ujabb hir szerint kész elvállalni a pénzügyminiszteri tárczát.

— Ghyczy K. állitólag levélben nyilatkozott, hogy kész tárczát vállalni elve szerint alakitandó miniszteriumban.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.

Nyilttér.

Arverési hirdetés.

Vagyonbukott Eibisch Gyula csődtömegéhez tartozó összes bolti füszer és vegyes czikkek és felszerelvények, a csőd megnyilta előtt foglaltató hiteleznek beleegyezése s a csőd választmány határozata folytán, alólirott által folyó **decz. hó 8-dik napján** hétfőn reggeli 9 órakor kezdve, s szükség esetén következő napokon is folytatva, — a helyszinén Bignió János ur hatvanutczai házánál tartandó árverésen, azonnali készpénzfizetés mellett, elfogunk adatni. Ezen árverésre a venni szándékozók tisztelettel meghivatnak.

Debreczen, 1873. decz. 3.

Mayer Emil,
tömeggondnok.

728 1—3

Eladó tüzifa.

A debreczeni vasut pályaudvarán nagy mennyiségü száraz bikfa ölenként 13 frt 50 krral eladó. Értekezhetni a tulajdonos
729 1—3 **Friedman Fülöppel.**

Arverési hirdetmény.

A h.-hadházi kir. járásbiróság mint telekönyvi hatóságnak f. évi $^{876}/_{1873}$. t. k. sz. végzése folytán közhirré tétetik, miszerint Csóka Sámuel debreczeni lakos felperesnek László Józsefné Mikó Mária örökösei debreczeni lakosok s alperesek ellen 38 frt 33 kr tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében az alperesektől lefoglalt 60 frtra becsült, s a sámsomi 934 sz. telekjegyzőkönyvben foglalt 1493. h. r. szám alatti martinkai szőllő fele része az 1873. évi **deczember hó 15-dik** napjáu d. e. 10 órakor Sámsom község házánál nyilvános árverés alá fog bocsáttatni.

Árverelni szándékozók tartoznak a becsár 10 százalékát az árverelő végrehajtó biró kezeihez letenni, vevő a vételárt egészben a leütéskor tartozik lefizetni. A többi árverelési feltételek az alólirt kir. járásbiróság telekönyvi hivatalában, s az árveréssel megbizott birósági végrehajtó Bódogh Zsigmondnál megtekinthetők.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverelendő fent körülirt ingatlanra tulajdoni igényt érvényesithetni vélnek — annak törvény értelmében érvényesitésére.

Kelt a h. hadházi kir. járásbiróság 1873 nov. 6-ik napján tartott üléséből.

Margitai Sándor
jegyző.

1873. V. évfolyam.

Előfizetési árak:
Helyben es postan küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A nemzet szive.

*** A tanuló ifjuságról szólunk. képviselőház 9-dik osztálya tegnap vette fel a tanuló ifjuság katonai gy korlatáról szóló t.-javaslatot, s az oszt azon utasitást adta előadójának, hogy központi bizottságban azon nézetnek jon kifejezést, hogy ezen törvényjav lat a tanügyi bizottsághoz utasittassé csak azután vétessék fel az osztály által tárgyalás alá.

Nem késő tehát még a dolog szólani. Remélni lehet, hogy a fente nézet, a mivel igen helyes, a közp bizottságban is érvényre jut.

Eddigelé a tanulókra nézve s sem kérdeztek meg szakbizottságot, s méltatlanságok követtettek el a müvelt jakkal, a minőt azok nem érdemlet volna.

A tanulók katonáskodási ügye zilált, mint a Kerkápoly tárczája, mel törvényhozás nem volt elég méltán ezek irányában; s a mi előny a törvé ből származnék is, a miniszteri ügy lenségek eltörölik azt.

Vegyük a dolgot ugy, a mint v A tanuló ifjuság a nemzettest legáros része. Ez a nemzet szive. Az állam tehát az volna jól felfogott érdeke, h a szellemi munkásokat lehetőleg kim a testet s lelket egyaránt gyötrő dol tól. Ez az állam érdeke első sorba azután az illető ifjaké.

Távolról sem vagyunk mi an ellene, hogy a magyar tanuló ifjuság tonailag képeztessék ki, — ellen zőleg; nagyon óhajtjuk ezt, mert a tonaság e müvelt részétől várjuk azt hogy — magyar hadsereg alakul, — mihelyt — a magyar net érdeke kivánja, ha akarhányszor zik is — sorhadi csapatnak.

De igenis az állam érdekéből hatlanul szükségesnek tartjuk, hog már tudományos szakpályára lépett ne háborittassék többé katonai ügyek mig arra elkerülhetlenül szükség m Ekkor pedig már önmagától is sorak fog az.

Legczélszerübb volna azért, h gymnáziumi, vagy reáltanfolyam képeztetnének ki az ifjak a katonai korlatokban.

Állittasson azért az állam mi városban, vagy ha ugy tetszik, mi iskola mellé katonai tanfolyamot, zettesse ugy az ifjak képeztetését, azok előbb való pályájukon hiány szenvedjenek.

Igy kétszeresen nyerne az álla tanuló ifjuságon, mert az ifjak tud nyos pályájukat háboritatlanul, teh keresebben végeznék, — és korá sajátitván el a katonai ügyesség szükség esetén jobb katonákká v nának.

Sokat lehetne még e tárgyró szélni, de mi elégnek tartók jelenle zeteinknek csak vel-jét előadni.

Megvalljuk őszintén, sok jót lünk e tekintetben a tanügyi bizo tól, melynek elnöke Debreczen egyik képviselője, Tisza Kálmán

Részünkről csak akkor látjuk nuló ifjuság fegyvergyakorlatainak

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁ

— Regény a tengerészetből, három kötetbe

Irta a „Rockingham“ szer

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Első kötet. — VII. rész.

(22-ik folytatás.)

Nora és a kis Emma, hogy un üzzék, a tengeri madarak repülését bá mig anyjuk lenn a kajütte-ben volt.

— Vitorlák, ismeretlen vitorlák! zott e perczben az árboczkosárból.

— Ez bizonyára a „Liffey“! — fel örömteljesen mr. Chartras. — Én vendek rajta részemről, mert nem sze magános utazást.

Az első-hadnagy a teleskoppal az kosárba lépett föl s jelenté, hogy eg hajó közeledik, teljes vitorlázattal.

E hir megdöbbentő volt, mert mes nem volt felfegyverkezve s mi tö volt gyors vitorlázó sem.

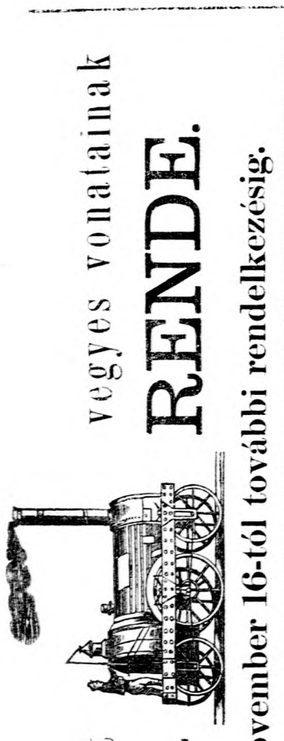

A magy. északkeleti vasut vegyes vonatainak

MENET-RE

Érvényes 1873. november 16-tól további re

A szerencs—m.-szigeti vonalon

Debreczen—

Szerencsről—M.-Sziget felé. M.-Szigetről—Szerencs felé. Debreczenből-Királyhá

Sátoraljа-Ujhely—kassai részvonalon

Ungvár—Nyiregyháza

Kassa — S.-a.-Ujhely felé S.-a.-Ujhely — Kassa felé Nyiregyháza felé Ungvár felé

Csatlakozások saját vonalainkon:
A 11. számu vonat csatlakozik: Királyházán a 116. — Bátyun 211. és 212. — Csapon 311. és 312. és S.-a.-Ujhelyen a 411. és 414. számu vegyes vonatokkal.
A 12. sz. vonat csatlakozik: Csapon 311. és 312. — Bátyun 211. és 212. számu vonatokkal.
A 13. sz. vonat csatlakozik: Királyházán a 113, 114. — S.-a.-Ujhelyen a 412. és 413. számu vonatokkal.
A 14. számu vonat csatlakozik: S.-a.-Ujhelyen a 411, 414. és Királyházán 113, 114 számu vonatokkal.

Figyelmeztetés.

Miután a gőzek javitásának megrendelése legjobb akaratom mellett sem tehetek eleget; tavaszszal annyiri összehalmozódik: hogy annak ugyanazért felkér en a tisztelt gazdaközönséget, miszerint javitandó gépeiket most a tél folytán mélőztassanak hozzám bekülideni.

Elvállalom mindenféle gazdasági gépek ki javitását, gépreszletek, tengelyek s perselyek készitését a legjutányosabb áron.

Továbbá raktáramban készen kaphatók ekék, boronák, röstörök és vetőgépek, répa és

Végül — a jövő cséplési időnyre — használatra adok 8 lóerejü gőzcséplőgépeket.

Borsányi Viktor,
gazdasági gépész Debreczenben,
nagyvárad-uteza 2203.
718 2—3

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.